

[Miljøministeren]

sagde i mit indledende svar, er det ikke tallet, der er det afgørende, men de konkrete omstændigheder i den pågældende egn, og da de kan variere fra egn til egn, vil jeg ikke på forhånd tage stilling til spørgsmålet om Vejle amts regionplan.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 219

2) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Glensgård (FP):

»Vil ministeren ændre stednavneudvalgets beslutning om, at Blichers by, Thorning, fremtidig skal staves uden h?«

Skriftlig begrundelse

Af Ekstra Bladet den 2. januar 1980 fremgår det klart og tydeligt s. 18, at ministeriets stednavneudvalg stædigt fastslår, at Blichers by, Thorning i Vestjylland, ikke må staves med h.

Hvorfor skal der trampes på Steen Steensen Blicher af et udvalg i kulturministeriet, som næsten udelukkende består af forhenværende professorer og dr. phil.er? Er det, fordi den lokale befolkning ikke skal tro, den er noget? Er det, fordi skrankepaveriet har så gode vilkår i Danmark, eller er der bare begået en ministeriel buk?

Det kan naturligvis betragtes som en meget lille sag, når den ses i sammenhæng med kulturministeriets øvrige kæmpeprojekter, men for en lokalbefolkning er den desværre blot et nyt eksempel på, at »dem inde i København ikke har jordforbindelse«.

Det skal naturligvis slås fast, at det udvalg, som har bestemt, at Thorning ikke må staves med h, kun er rådgivende over for ministeren, og dermed kan den sunde fornuft trods alt endnu nå at slå igennem – håber jeg da.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Af formuleringen af hr. Glensgårds spørgsmål kunne man få den opfattelse, at den autoriserede skrivemåde af stednavnet Torning uden h er en afgørelse, der skulle være blevet truffet for nylig af stednavneudvalget, men det er ikke tilfældet. Skrivemå-

den Torning uden h har været gældende siden 1951, da man optog den i den fortegnelse over stednavne i Viborg amt, som da blev udgivet af stednavneudvalget, autoriseret af statsministeriet, under hvis ressort autorisationsbeføjelsen på daværende tidspunkt henhørte. Allerede dengang blev spørgsmålet om stavning af Torning med eller uden h overvejet. Da det pågældende stednavn imidlertid indeholder plantenavnet torn (tjørn), der i nutidig, officiel retskrivning er uden h, og da det til stadighed har været et gældende princip for stednavneudvalgets arbejde at følge den almindelige retskrivning i tilfælde, hvor nutidsord indgår i stednavne, blev skrivemåden Torning uden h fastsat som den autoriserede.

I 1978 og 1979 har spørgsmålet om stavemåden af Torning på ny været behandlet i stednavneudvalget og i kulturministeriet, og man har på baggrund af de nævnte principper om retskrivning fastholdt den siden 1951 gældende skrivemåde. Af samme grund, hvortil kommer, at en ændring vil forårsage betydelige udgifter i forbindelse med rettelser af skilte, kort, alfabetiske fortegnelser m.v., agter kulturministeriet fortsat at fastholde Torning uden h som den navneform, der skal anvendes i offentlige forhold.

Om stednavneudvalgets sammensætning kan jeg oplyse, at dette udvalg ikke som anført af hr. Glensgård i begrundelsen for spørgsmålet næsten udelukkende består af forhenværende professorer og dr. phil.er. Udvalget, der blev nyorganiseret i 1977, omfatter faktisk slet ingen forhenværende professorer, men derimod en enkelt nuværende. I øvrigt er der blandt udvalgets 9 medlemmer repræsentanter for henholdsvis Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening; udvalget skulle således ikke være helt uden jordforbindelse og tilknytning til lokalbefolkningen, sådan som hr. Glensgård antyder.

Endelig kan jeg i anledning af hr. Glensgårds særlige interesse for Steen Steensen Blicher – og den finder jeg bestemt glædelig – oplyse, at digteren selv ikke har lagt sig fast på en stavemåde for Torning med eller uden h: en gennemgang af Blichers manuskripter har vist, at han skrev Torning skiftevis med og uden h.

Glensgård (FP):